

בש"פ 5485/15 - מדינת ישראל נגד גיא שפר

בבית המשפט העליון
בש"פ 5485/15

כבוד השופט י' דנציגר

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

גיא שפר (שפרבר)

המשיב:

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד קרן שמיר-עוז

בשם המבקשת:

עו"ד אבי עמירם; עו"ד מור חזן

בשם המשיב:

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 25.8.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ
19578-11-14 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, לפי המוקדם מבין המועדים, על-פי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

תמצית הרקע וטענות הצדדים

1. כתב האישום שהוגש נגד המשיב עוסק בעבירות על הוראות מסוימות של חוק המחשבים, התשנ"ה-1995
(עריכת נגיף מחשב; העברת נגיף מחשב למחשב של אחר; חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת); פגיעה
בפרטיות בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; פרסום והצגת דבר תועבה ובו דמותו של קטין, על-פי סעיף
214(ב) בצירוף סעיף 15 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); סחיטה באיומים, על-פי סעיף 428 רישא
לחוק; וקשירת קשר לביצוע פשע, על-פי סעיף 499 לחוק.

2. ההליכים הקודמים בתיק תוארו בהרחבה בהליכים הקודמים שהתנהלו בבית משפט זה: בבש"פ 161/15 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.2015) (השופט ח' מלצר), במסגרתו נעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו, ובבש"פ 4599/15 פלוני נ' מדינת ישראל (9.7.2015) (השופט מ' מזוז), במסגרתו נעצר המשיב מחדש לאחר ששוחרר למעצר בית. בשני המקרים עמד בית משפט זה על מסוכנותו של המשיב, וצוין כי חרף המלצת שירות המבחן לשחרור המשיב לחלופת מעצר לנוכח הפחתה נטענת במסוכנותו, הרי שמדובר בשינוי "דל ביותר, אם בכלל".
 3. ביום 14.7.2015 הסתיימה פרשת התביעה, ולעת הזו קבועים שני מועדים לדינוי הוכחות לטובת פרשת ההגנה, לתאריכים 18.10.2015 ו-22.10.2015.
 4. לטענת המבקשת, מסוכנותו של המשיב, הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו, מצדיקה הארכת מעצר ב-90 ימים נוספים. עוד נטען כי המסוכנות מתחזקת לנוכח הרשעתו של המשיב בשנת 2011 בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין. כן נטען כי קיים חשש להימלטות המשיב מן הדין, לנוכח העובדה שמרכז חייו של המשיב בעת הרלוונטית לכתב האישום היה במקסיקו, בה הוא התגורר וניהל עסק שבבעלותו.
 5. לטענת המשיב, הטענה בדבר מסוכנותו הלכאורית אינה מבוססת, והוא מבקש לבסס טיעונו בראש ובראשונה על האמור בתסקירי שירות המבחן בעניינו. עוד נטען כי נסיבותיו האישיות וקורות חייו מחזקים את המלצת שירות המבחן, לפיה ניתן לשחררו לחלופת מעצר שתוכל להתמודד עם מצבו ולהציב לו גבולות. כן נטען כי מהתנהלות המשיב ב-16 הימים בהם שהה במעצר בית ניתן ללמוד כי לא נשקפת ממנו מסוכנות. בנוסף טוען המשיב כי עד התביעה המרכזי בעניינו (עו"ד לפבר) – שניהל משא ומתן מול החברה שכביכול נעשו כלפיה נסיונות הסחיטה – לא סבר כי מדובר בהתנהלות שנפל בה דופי. עוד נטען כי כל עדי התביעה סיימו את עדותם ואין עוד כל חשש להשפעה על מי מהם. לטענת המשיב, הערת האגב של כבוד השופט מ' מזוז בבקשת רשות הערעור, אין בה כדי לבסס את טענת המסוכנות שמועלית על-ידי המבקשת. באשר לחשש להימלטות המשיב מאימת הדין – בהתחשב בכך שנטען כי מרכז חייו היה בעת הרלוונטית במקסיקו – נטען כי אילו רצה המשיב להימלט מאימת הדין, יכול היה לעשות כן במהלך 16 הימים בהם היה בחלופת מעצר. כן נטען כי מרכז חייו לא היה במקסיקו בעת הרלוונטית אלא שאך התגורר שם למשך כשנה.
- דיון והכרעה
1. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה ובנספחים לה והאזנתי בקשב רב לטענות הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיב להתקבל.
 6. כידוע, ככלל ישוחרר נאשם המצוי במעצר בחלוף תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום נגדו אם טרם הסתיים ההליך המשפטי בעניינו. עם זאת, החריג לכלל הוא כי בסמכותו של בית משפט זה להאריך את מעצרו של הנאשם מעבר לתשעה חודשים ב-90 ימים נוספים. בבוא בית משפט זה לבחון בקשה להארכת מעצרו של נאשם, עליו לשקול את הפגיעה המתמשכת בחירותו, את הצורך בשמירה על שלום הציבור, את הניהול התקין של ההליך המשפטי בעניינו ולאזן בין כל אלו. כך, לצורך בחינת השיקולים דנן על בית המשפט להביא בחשבון: את משך מעצרו של הנאשם; מידת המסוכנות הנשקפת ממנו; עברו הפלילי; חומרת המעשים המיוחסים לו; החשש מפני שיבוש הליכי המשפט; וכן קצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו [ראו למשל: בבש"פ 1766/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (15.3.2015)].
 7. מקובלת עלי עמדת המבקשת כי מסוכנותו של המשיב עולה הן מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, הן מהרשעתו של המשיב בשנת 2011 בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין והן מתסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. אין בידי לקבל את טענת המשיב, לפיה מתסקיר שירות המבחן העדכני שהוגש ביום 10.6.2015 עולה כי חלה הפחתה ניכרת ברמת הסיכון הנשקפת ממנו ביחס להערכת הסיכון בתסקיר הקודם, מיום 7.12.2014. אכן, שירות המבחן ציין כי לאור השיפור במודעותו העצמית של המשיב, רצונו להשתלב בטיפול ותפקודו החיובי במעצר,

הופחת הסיכון הנשקף ממנו. עם זאת, גם בתסקיר הנוסף חזר שירות המבחן על הערכת סיכון דומה לזו שבתסקיר הראשון וציין כי:

"בהתחשב בהרשעתו הקודמת בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, ועל רקע המאפיינים של האישומים הנוכחיים, ניתן ללמוד על הסלמה במצבו של [פלוגין] ומרכיבים של תכנון ומניפולטיביות, דפוסי חשיבה נוקשים, עיוותי חשיבה ושימוש במנגנוני הגנה".

לא למותר לציין כי טענות דומות באשר לשינוי בהערכת מסוכנותו של המשיב כבר נדונו ונדחו בהחלטתו הנזכרת של השופט מזוז. אך לפני כחודש קבע השופט מזוז כי מקובלת עליו קביעת בית המשפט המחוזי לפיה השינוי שעליו הצביע שירות המבחן הוא "דל ביותר, אם בכלל יש להחשיבו כשינוי", וכי עילות מעצרו של המשיב "עומדות בעינין ועוצמתן לא רפתה כהוא זה". בנוסף, העבירות המיוחסות למשיב הן בין השאר עבירות מחשב, ומקובלת עלי עמדת המבקשת כי היכולת לפקח ולגלות הפרות של תנאי השחרור בעניין זה היא מוגבלת ביותר עד כדי שאיננה קיימת כלל.

8. לצד מסוכנותו של המשיב, עומד בעינו החשש שמא יימלט מאימת הדין. הצדדים חלוקים כאמור באשר לשאלה האם יש לראות במקסיקו כ"מרכז חיי" של המשיב לעניין החשש מפני הימלטותו מאימת הדין. בין כך ובין כך, סבורני כי די בעובדות שעליהן אין חולק כדי לבסס חשש כאמור (המשיב התגורר במקסיקו משך כשנה, שם ניהל עסק בבעלותו ושם שהה בעת ביצוע העבירות מושא כתב האישום דנן). אינני מוצא בעובדה שהמשיב קיים את תנאי שחרורו משך כ-16 ימים עד להכרעה בערר שהגישה המבקשת בנוגע לשחרורו לחלופת מעצר, כדי להקל מהחשש האמור כפי שנטען.

9. כמו כן, לאחר דחיות רבות שאינן תלויות בהתנהלותה של המבקשת, קצב שמיעת פרשת התביעה היה משביע רצון והיא הסתיימה בתוך כחודש ימים בלבד. בעת הזו קבועים כאמור שני דיוני הוכחות עבור פרשת ההגנה, ונמסר כי בכוונתו של בא-כוח המשיב לזמן לעדות מומחה מחשבים אחד או שניים, בנוסף על עדותו של המתלונן. על-כן, הגם ששמיעת הראיות בתיק העיקרי החלה רק בתחילת חודש יוני 2015, סבורני כי קצב התקדמות ההליך עתיד להיות משביע רצון ונראה כי שמיעת הראיות צפויה להסתיים עוד בטרם תום תקופת הארכת המעצר עליה אני מורה.

10. לבסוף, אינני רואה לנכון להתייחס לטענת המשיב באשר לאופן שבו תפס עו"ד לפבר את מעשיו ומעשי המשיב בזמן אמת. במסגרת הדיון הנוכחי להארכת מעצרו של המשיב אין זה מתפקידו של בית משפט זה לדון בטענות הנמצאות בליבת ההליך העיקרי ושעל הערכאה הדיונית לתת עליהן את הדעת.

11. אשר על כן, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים נוספים החל מיום 25.8.2015 או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם מבין המועדים.

ניתנה היום, ד' באלול התשע"ה (19.8.2015).

ש ו פ ט